

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 199

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 22 martie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 34 din 18 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286—288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă	2-3		
Decizia nr. 108 din 1 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.....	3-4		
Decizia nr. 145 din 8 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) și art. 56 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații	5-6		
Decizia nr. 175 din 8 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	6-8		
		Decizia nr. 191 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1020 și art. 1021 din Codul civil	8-9
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		16. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind stabilirea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție și aprobarea prețurilor pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale realizate de Societatea Comercială MĂCIN GAZ — S.R.L.	10-11
		183. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea Metodologiei de monitorizare și evaluare a zonelor de îmbăiere	11-13
		232. — Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea condițiilor privind redistribuirea personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul unităților sanitare propuse a fi reorganizate în cămine pentru persoane vârstnice, care nu a fost preluat de acestea, în alte unități sanitare	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 34

din 18 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286—288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286—288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Truman” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 5.163/40/2010 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 august 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.163/40/2010, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286—288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 74—75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Truman” — S.R.L. din Iași într-un dosar având ca obiect soluționarea unui litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că dispozițiile legale atacate sunt de un formalism excesiv, de natură să afecteze grav efectivitatea exercitării drepturilor recunoscute de lege atât pentru angajat, cât și pentru angajator și să restrângă nejustificat dreptul la apărare al angajatorului, care este pus într-o situație de dezechilibru față de angajatul care are calitatea de reclamant. Autorul excepției invocă faptul că intervalul de timp dintre data primirii citației și data termenului de judecată este prea scurt pentru ca un angajator să își exercite dreptul la apărare și să se achite de sarcina probei care îi revine.

De asemenea, se mai susține că obligarea angajatorului de a suporta nelimitat întreaga sarcină a probei vine în contradicție cu normele constituționale ce configurează alcătuirea sistemului judiciar bazat pe egalitate de tratament, imparțialitate și echitate procesuală, determinându-l să realizeze o probațiune diabolică, mai mult decât împovăraătoare.

Dispozițiile legale criticate încalcă principiul efectivității juridice, consacrat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Acest principiu presupune că legiuitorul are obligația de a asigura adoptarea unor dispoziții legale eficiente care să fie

coerente (Hotărârea din 18 decembrie 2008, pronunțată în Cauza *Unedic contra Franței*), să evite paralelismul legislativ (Hotărârea din 20 ianuarie 2009 pronunțată în Cauza *Katz contra României*), să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor și să aibă o aplicabilitate practică uniformă, pentru a se evita o jurisprudență neuniformă (Hotărârea din 20 mai 2008 pronunțată în Cauza *Santos Pinto contra Portugaliei*).

Tribunalul Botoșani — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286—288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 74—75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 286—288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 74—75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții ce au următorul conținut:

— Art. 286 din Codul muncii: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de muncă se judecă în regim de urgență.*

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 15 zile.*

(3) *Procedura de citare a părților se consideră legal îndeplinită dacă se realizează cu cel puțin 24 de ore înainte de termenul de judecată.*”;

— Art. 287 din Codul muncii: „*Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.*”;

— Art. 288 din Codul muncii: „*Administrarea probelor se face cu respectarea regimului de urgență, instanța fiind în drept să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie în mod nejustificat administrarea acesteia.*”

— Art. 74 din Legea nr. 168/1999: „(1) Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de drepturi se judecă în regim de urgență.

(2) Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 10 zile.

(3) Părțile sunt legal citate, dacă citația le-a fost înmănată cel puțin cu o zi înaintea judecării.”;

— Art. 75 din Legea nr. 168/1999: „În cazul în care sunt contestate măsuri unilaterale dispuse de unitate, aceasta are obligația ca, până la prima zi de înfățișare, să depună dovezile în baza cărora a luat măsura respectivă.”;

— Art. 77 din Legea nr. 168/1999: „(1) În cazul în care judecata continuă, administrarea probelor se va face cu respectarea regimului de urgență al judecării conflictelor de drepturi.

(2) Instanța poate să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie nejustificat administrarea acesteia.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 11 alin. (2) și art. 20 din Constituție referitoare la raporturile dintre tratatele internaționale în materia drepturilor omului și dreptul intern, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 privind înfăptuirea justiției, precum și dispozițiilor art. 6

din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 286—288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă prin Decizia nr. 1.015 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 6 august 2009, respingând excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a constatat că dispozițiile art. 286—288 din Codul muncii și ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 sunt constituționale, întrucât acestea sunt norme care stabilesc o procedură specială, derogatorie, privind termenele de judecată și modalitatea administrării probelor în cazul judecării cererilor referitoare la conflictele de muncă. Modalitatea în care au fost reglementate aceste dispoziții este o opțiune a legiuitorului, care a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și urgente, adaptată raporturilor de muncă și exercitării dreptului la muncă. Regulile de procedură prevăzute de aceste dispoziții se aplică în mod echitabil atât angajatorilor, cât și angajaților, fără a fi favorizată o categorie sau alta.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286—288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Truman” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 5.163/40/2010 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 108

din 1 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul București — Secția a III-a civilă în Dosarul nr. 12.056/300/2008.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 31 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 12.056/300/2008, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat**, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, Tribunalul București — Secția a III-a civilă susține, în esență, că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private în mod egal, indiferent de titular, și alin. (3) privind exproprierea, precum și prevederilor art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece aduce o restrângere nejustificată a dreptului de proprietate privată al unei persoane juridice de drept privat asupra locuințelor construite din fondurile fostelor unități economice sau bugetare de stat, prin instituirea obligației vânzării acestora către chiriași. În susținerea criticii, instanța invocă Decizia nr. 871 din 9 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 17 octombrie 2007.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul București — Secția a III-a civilă în Dosarul nr. 12.056/300/2008.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, potrivit căroră „*Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi.*”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 privind dreptul de proprietate privată, precum și prevederile art. 1 paragraful 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992, prin numeroase decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 113 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2008, și Decizia nr. 814 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 30 iulie 2008. Instanța constituțională a statuat, în esență, că art. 7 din Legea nr. 85/1992 consacră o normă de justiție socială, întrucât dă posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea căroră au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic.

În cazul privatizării unităților din ale căror fonduri a fost construită locuința ce a făcut obiectul vânzării, obligația de vânzare către chiriași, prevăzută de dispozițiile Legii nr. 85/1992, este — astfel cum a statuat Curtea Constituțională — o obligație *in rem*, instituită în considerarea obiectului (locuința construită din fondurile unității economice sau bugetare), iar nu o obligație *in personam*, reglementată în considerarea subiectului, societatea comercială ce a luat naștere pe calea privatizării.

Considerentele și soluția deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 145

din 8 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) și art. 56 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) și art. 56 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, excepție ridicată de Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România în Dosarul nr. 3.096/300/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Vasilica Coroiu, cu delegație la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

În acest sens, arată că textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale care consacră accesul liber la justiție și dreptul de asociere, prin faptul că acordă dreptul oricărei persoane să declanșeze procedura de dizolvare a unei asociații.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.096/300/2008, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) și art. 56 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații**, excepție ridicată de Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România într-o cauză având ca obiect dizolvare persoană juridică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât legalitatea constituirii asociațiilor și fundațiilor este supusă controlului unei autorități publice, respectiv Ministerului Public, care are competența generală de a verifica caracterul licit sau ilicit al scopului unei asociații ori fundații, autoritate care deține atribuții în a veghea asupra respectării normelor legale în vigoare și de a dispune sancțiuni, în cazul încălcării acestora.

Acordarea dreptului oricărei persoane, mai mult sau mai puțin interesate, să declanșeze procedura de dizolvare implică o încălcare a consimțământului și acordului membrilor unei asociații sau fundații de a se constitui într-o organizație nonprofit, acord ce are ca temei dispozițiile constituționale ale art. 40 din Legea fundamentală, fiind astfel încălcat dreptul de asociere.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, apreciază că textele de lege criticate nu contravin normelor constituționale și convenționale invocate, deoarece dreptul de asociere nu este un drept absolut, astfel încât acordarea legitimității procesuale oricărei persoane interesate de a formula cerere de constatare a dizolvării unei asociații nu presupune încălcarea accesului liber la justiție și nici a dreptului de asociere al cetățenilor.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 55 alin. (2) și art. 56 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, care au următorul conținut:

— Art. 55 alin. (2): „*Constatarea dizolvării se realizează prin hotărârea judecătorească în a cărei circumscripție se află sediul asociației, la cererea oricărei persoane interesate.*”;

— Art. 56 alin. (1): „*Asociația se dizolvă, prin hotărâre judecătorească, la cererea oricărei persoane interesate:*

a) *când scopul sau activitatea asociației a devenit ilicită sau contrară ordinii publice;*

b) *când realizarea scopului este urmărită prin mijloace ilicite sau contrare ordinii publice;*

c) *când asociația urmărește un alt scop decât cel pentru care s-a constituit;*

d) *când asociația a devenit insolubilă;*

e) *în cazul prevăzut la art. 14.*”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 40 alin. (1) referitoare la dreptul de asociere și art. 129 privind folosirea căilor de atac. Totodată, este invocată și contrarietatea textelor de lege criticate cu prevederile art. 11 și art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, raportate la art. 20 din Constituția României.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind, de exemplu Decizia nr. 593 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din 27 mai 2009, Decizia nr. 987 din 30 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 720 din 23 octombrie 2008, și Decizia nr. 1.383 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 1 aprilie 2009.

Prin aceste decizii, Curtea a reținut că prevederile art. 55—56 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 fac parte din cap. IX al ordonanței, care instituie o procedură specială de dizolvare și lichidare a asociațiilor, fundațiilor și federațiilor, ce are ca rezultat final îndeplinirea corespunzătoare a creditorilor, transmiterea bunurilor rămase în urma lichidării și radierea acestor forme asociative din Registrul asociațiilor și fundațiilor. Instituirea unei asemenea proceduri speciale este rezultatul faptului că asociațiile și fundațiile, astfel cum prevede art. 1 alin. (2) din ordonanță, sunt persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial, iar dizolvarea poate interveni și pentru alte motive decât cele strict economice.

Este cazul, spre exemplu, al situațiilor prevăzute de prevederile art. 56 alin. (1) lit. a)—c) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, și anume atunci când scopul sau activitatea

asociației a devenit ilicită ori contrară ordinii publice, când realizarea scopului este urmărită prin mijloace ilicite sau contrare ordinii publice ori când asociația urmărește un alt scop decât cel pentru care s-a constituit.

Curtea a reținut, totodată, că debitorul are la dispoziție toate mijloacele de probă prin care să se apere împotriva cererilor de dizolvare și lichidare, ordonanța în cauză neîngrădind în niciun fel folosirea acestora. Așa fiind, reglementarea legitimității procesuale a oricărei persoane interesate de a formula cerere de constatare a dizolvării unei asociații, în cazurile stabilite de art. 56 din ordonanța criticată, nu contravine dispozițiilor constituționale sau convenționale referitoare la dreptul de asociere, fiind de competența instanțelor judecătorești să verifice existența interesului de a promova o astfel de cerere.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) și art. 56 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, excepție ridicată de Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România în Dosarul nr. 3.096/300/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 175

din 8 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Emanoil Mierlăcioiu în Dosarul nr. 4.041/91/2008 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea acesteia ca neîntemeiată, arătând că este de competența instanțelor judecătorești să controleze legalitatea și temeinicia concedierilor realizate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.041/91/2008, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Emanoil Mierlăcioiu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursurilor declarate împotriva sentinței prin care s-a dispus anularea unei decizii de concediere dispuse în temeiul art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile legale criticate, reglementând concedierea pentru motive care nu țin de persoana salariatului, reprezintă o îngrădire a dreptului constituțional la muncă, care nu poate fi justificată nici prin prisma art. 53 din Constituție.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că dispozițiile legale criticate, reglementând încetarea contractului individual de muncă pentru motive care nu țin de persoana salariatului, vizează funcționarea în bune condiții a unității angajatoare, ceea ce nu este de natură a încălca prevederile art. 41 și art. 53 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată; în acest sens, se arată că dreptul la muncă nu este un drept absolut. Se susține că, asemenea oricărui alt contract, încetarea contractului individual de muncă poate fi dispusă din inițiativa ambelor părți contractante în condițiile prevăzute de lege. Totodată, se arată că dificultățile economice prin care trece un angajator pot justifica desființarea unui post din schema sa organizatorică și concedierea persoanei care îl ocupă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

„(1) *Concedierea pentru motive care nu țin de persoana salariatului reprezintă încetarea contractului individual de muncă*

determinată de desființarea locului de muncă ocupat de salariat, din unul sau mai multe motive fără legătură cu persoana acestuia.

(2) *Desființarea locului de muncă trebuie să fie efectivă și să aibă o cauză reală și serioasă*”.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 379 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 25 octombrie 2004, a statuat că „dreptul la muncă, dreptul la libera alegere a profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă și dreptul la protecția socială, consacrate de art. 41 din Constituție, republicată, în concordanță cu reglementările din instrumentele juridice internaționale, sunt drepturi fundamentale și generale. În exercitarea acestor drepturi orice persoană are posibilitatea să se încadreze în muncă fără să fie forțată în acest sens, să opteze pentru o anumită profesie, meserie sau ocupație, pentru care se pregătește și se califică în mod corespunzător, precum și pentru un loc de muncă dorit”. Curtea a reținut că „acestea nu sunt însă drepturi absolute, în sensul că persoana s-ar putea încadra la orice loc de muncă, de aceste drepturi beneficiind numai persoanele cu calificarea și aptitudinile necesare unei profesii, meserii sau ocupații pentru care are calificarea și aptitudinea necesare. Astfel, Codul muncii, în scopul eliminării oricăror discriminări la angajare și în scopul asigurării stabilității raporturilor de muncă, prevede numeroase garanții, menite să împiedice comportamentul abuziv al angajatorilor, printre care foarte importantă este stricta reglementare a condițiilor de încetare a contractului individual de muncă. Acesta poate înceta și din inițiativa angajatorului pentru motive ce țin de persoana salariatului, dar și pentru motive legate de funcționarea în bune condiții a unității. Aceste motive sunt concret determinate de lege, iar salariatul concediat poate contesta în justiție legalitatea și temeinicia motivelor concedierii”. Totodată, Curtea a observat că art. 24 lit. a) din Carta socială europeană revizuită „prevede posibilitatea concedierii salariaților pentru *«un motiv întemeiat, legat de aptitudinea sau conduita acestora ori de cerințele de funcționare a întreprinderii, a instituției sau a serviciului»*”.

În ceea ce privește verificarea valabilității motivului invocat de angajator, aceasta intră în competența instanțelor judecătorești sesizate prin contestația salariatului concediat” — în același sens, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 417 din 3 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 22 mai 2007, și Decizia nr. 840 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 30 iulie 2009.

De asemenea, Curtea reține că acest text nu se poate aplica în mod disimulat, întrucât conținutul său normativ presupune ca desființarea locului de muncă, pe lângă efectivitatea sa, să fie reală și serioasă, respectiv să aibă caracter obiectiv, adică să nu țină de persoana salariatului, să fie precisă, și anume să fie veritabilul motiv al concedierii, și să fie serioasă, în sensul că motivele invocate de angajator să fie de o anumită gravitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Emanoil Mierlăcioiu în Dosarul nr. 4.041/91/2008 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 191

din 10 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1020 și art. 1021 din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Greenlake Development” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 46.776/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 46.776/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1020 și art. 1021 din Codul civil**, excepție ridicată de Societatea Comercială

„Greenlake Development” — S.R.L. din București într-o cauză civilă având ca obiect rezoluțiune contract.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 1020 și art. 1021 din Codul civil contravin principiului constituțional al egalității în drepturi, deoarece conferă reclamantului-creditor o poziție privilegiată, discriminatorie, față de părâtul-debitor. În acest sens, arată că, în cazul rezoluțiunii, desființarea contractului depinde exclusiv de voința părții față de care cealaltă parte nu și-a executat obligația, deoarece creditorul acestei obligații are un drept de opțiune, putând opta între executarea silită și desființarea contractului. Acest drept de opțiune este însă atât în favoarea celui care și-a executat obligația asumată, cât și în favoarea celui care, deși nu și-a executat obligația asumată, se declară gata să o execute sau, așa cum este în cazul de față, se presupune că urmează să și-o execute la termenul scadent stabilit de părți.

Totodată, în opinia autorului excepției, textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât măsurile dispuse de instanță în condițiile art. 1020 și art. 1021 din Codul civil pot limita în mod nepermis accesul la exercitarea libertății economice la care este autorizat, potrivit legii.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, reglementarea criticată fiind în concordanță cu normele constituționale invocate în susținerea excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, care prevăd că:

— Art. 1020: „*Condiția rezolutorie este subînțeleasă totdeauna în contractele sinalagmatice, în caz când una din părți nu îndeplinește angajamentul său.*”;

— Art. 1021: „*Într-acest caz, contractul nu este desființat de drept. Partea în privința căreia angajamentul nu s-a executat are alegerea sau să silească pe cealaltă a executa convenția, când este posibil, sau să-i ceară desființarea, cu daune de interese. Desființarea trebuie să se ceară înaintea justiției, care, după circumstanțe, poate acorda un termen părții acționate.*”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și ale art. 45 referitoare la libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate.

Astfel, în jurisprudența sa în materie, exemplul fiind Decizia nr. 1.347 din 9 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 29 decembrie 2008, Decizia nr. 24 din 8 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 27 ianuarie 2009, și Decizia

nr. 939 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 10 august 2010, Curtea a constatat că textele de lege criticate reglementează două forme de sancționare a neexecutării obligației de către o parte contractuală, și anume rezoluțiunea sau rezilierea contractului.

Curtea constată că nu pot fi primite criticile autorului excepției privind neconstituționalitatea prevederilor art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, deoarece, așa cum a statuat prin Decizia nr. 24/2009, „încheierea unui contract fiind guvernată de principiul libertății contractuale, părțile pot să determine, prin voința lor, clauzele contractuale și efectele pe care acestea urmează să le producă. Totodată, prin reglementarea în cuprinsul art. 1020 și art. 1021 din Codul civil a rezoluțiunii contractelor sinalagmatice cu executare *uno actu* sau rezilierii contractelor cu executare succesivă, pentru neexecutarea culpabilă a unor obligații contractuale, se recunoaște părții care și-a executat sau este gata să-și execute obligațiile posibilitatea de a alege între executarea silită și încetarea contractului prin rezoluțiune, respectiv reziliere, în cazul când cealaltă parte nu-și execută obligațiile sale contractuale, legiuitorul realizând astfel un echilibru între principiul forței obligatorii a contractului și principiul executării în natură și cu bună-credință a obligațiilor asumate.

Garanția acestui echilibru este dată tocmai de competența instanței judecătorești, reglementată prin teza ultimă a art. 1021 din Codul civil, de a aprecia asupra posibilității părții creditoare de a cere rezoluțiunea sau rezilierea, acordând un termen de grație, în situațiile în care apreciază că este posibilă executarea în natură a obligațiilor debitorului sau de a respinge acțiunea când debitorul și-a executat obligațiile în cursul procesului.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1020 și art. 1021 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Greenlake Development” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 46.776/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind stabilirea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție și aprobarea prețurilor pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale realizate de Societatea Comercială MĂCIN GAZ — S.R.L.

Având în vedere dispozițiile art. 99 coroborate cu prevederile art. 100 alin. (1) lit. b) și cu prevederile art. 17 lit. g) din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.428/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, cu completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se stabilesc venitul reglementat unitar și venitul total unitar aferente serviciului de distribuție a gazelor naturale realizate de Societatea Comercială MĂCIN GAZ — S.R.L. și se aprobă rata de creștere a eficienței economice pentru activitatea de distribuție, conform lit. a) din anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se stabilesc venitul reglementat unitar și venitul total unitar aferente serviciului de furnizare a gazelor naturale în regim reglementat realizate de Societatea Comercială MĂCIN GAZ — S.R.L. și se aprobă rata de creștere a eficienței economice pentru activitatea de furnizare în regim reglementat, conform lit. b) din anexa nr. 1.

Art. 3. — (1) Se stabilesc tarifele reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție a gazelor naturale, prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Tarifele reglementate prevăzute la alin. (1) se aplică terților, beneficiari ai serviciului de distribuție a gazelor naturale din localitățile în care Societatea Comercială MĂCIN GAZ — S.R.L. deține licența de distribuție a gazelor naturale.

(3) Tarifele reglementate prevăzute la alin. (1) nu conțin TVA.

Art. 4. — (1) Se aprobă prețurile finale reglementate pentru furnizarea gazelor naturale în regim reglementat, prevăzute în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Prețurile finale reglementate prevăzute la alin. (1) se aplică consumatorilor din localitățile în care Societatea Comercială MĂCIN GAZ — S.R.L. deține licențele de distribuție și de furnizare a gazelor naturale și care optează pentru un astfel de preț.

(3) Prețurile finale reglementate prevăzute la alin. (1) nu conțin acciza pentru gazul natural și TVA.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 13/2009 privind stabilirea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție și aprobarea prețurilor pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale realizate de Societatea Comercială CONSTRUCT P&G — S.R.L, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 30 martie 2009, cu modificările ulterioare.

Art. 6. — Societatea Comercială MĂCIN GAZ — S.R.L. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar compartimentele de resort din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Iulius Dan Plaveti

București, 4 martie 2011.

Nr. 16.

ANEXA Nr. 1

Veniturile reglementate unitare, veniturile totale unitare și ratele de creștere a eficienței economice pentru Societatea Comercială MĂCIN GAZ — S.R.L.

a) Activitatea de distribuție a gazelor naturale		
Cantitatea de gaze naturale distribuită	MWh	18.500
Venit reglementat unitar	lei/MWh	24,33
Venit total unitar	lei/MWh	26,57
Rata de creștere a eficienței economice		0,97%
b) Activitatea de furnizare a gazelor naturale în regim reglementat		
Cantitatea de gaze naturale furnizată	MWh	18.500
Venit reglementat unitar	lei/MWh	3,89
Venit total unitar	lei/MWh	4,47
Rata de creștere a eficienței economice		4,53%

ANEXA Nr. 2

Tarifele reglementate pentru activitatea de distribuție a gazelor naturale realizată de Societatea Comercială MĂCIN GAZ — S.R.L.

Categoria de consumatori	Lei/MWh
B. Consumatori finali conectați în sistemul de distribuție	
B.1. Cu un consum până la 23,25 MWh	28,12
B.2. Cu un consum anual între 23,26 MWh și 116,28 MWh	27,84
B.3. Cu un consum anual între 116,29 MWh și 1.162,78 MWh	26,43
B.4. Cu un consum anual între 1.162,79 MWh și 11.627,78 MWh	25,94
B.5. Cu un consum anual între 11.627,79 MWh și 116.277,79 MWh	0,00
B.6. Cu un consum anual peste 116.277,79 MWh	0,00

ANEXA Nr. 3

Prețurile finale reglementate pentru furnizarea gazelor naturale în regim reglementat realizată de Societatea Comercială MĂCIN GAZ — S.R.L.

Categoria de consumatori	Lei/MWh
A. Consumatori finali conectați direct la sistemul de transport	
A.1 Consum anual până la 1.162,78 MWh	0,00
A.2 Consum anual între 1.162,79 MWh și 11.627,78 MWh	0,00
A.3 Consum anual între 11.627,79 MWh și 116.277,79 MWh	0,00
A.4 Consum anual între 116.277,80 MWh și 1.162.777,87 MWh	0,00
A.5 Consum anual peste 1.162.777,87 MWh	0,00
B. Consumatori finali conectați în sistemul de distribuție	
B.1. Cu un consum până la 23,25 MWh	96,32
B.2. Cu un consum anual între 23,26 MWh și 116,28 MWh	95,74
B.3. Cu un consum anual între 116,29 MWh și 1.162,78 MWh	93,78
B.4. Cu un consum anual între 1.162,79 MWh și 11.627,78 MWh	93,10
B.5. Cu un consum anual între 11.627,79 MWh și 116.277,79 MWh	0,00
B.6. Cu un consum anual peste 116.277,79 MW	0,00

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei de monitorizare și evaluare a zonelor de îmbăiere

Văzând Referatul de aprobare al Direcției de sănătate publică și control în sănătate publică nr. Cs.A. 839 din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 48 din Hotărârea Guvernului nr. 546/2008 privind gestionarea calității apei de îmbăiere, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de monitorizare și evaluare a zonelor de îmbăiere, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, Institutul Național de Sănătate Publică, centrele regionale de sănătate publică București, Iași, Cluj, Timișoara,

Sibiu, Târgu Mureș și direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Cseke Attila

București, 14 martie 2011.
Nr. 183.

METODOLOGIE

de monitorizare și evaluare a zonelor de îmbăiere

Art. 1. — Definițiile termenilor și expresiilor din cuprinsul prezentei metodologii sunt cele prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 546/2008 privind gestionarea calității apei de îmbăiere.

Art. 2. — Direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București întocmesc anual, în colaborare cu administrațiile bazinale de apă, până la data de 15 mai, lista apelor de îmbăiere cuprinzând toate apele de suprafață din teritoriu utilizate pentru îmbăiere pentru care se preconizează un număr mare de utilizatori și pentru care nu există o interdicție sau o recomandare permanentă împotriva îmbăierii. La stabilirea listei apelor de îmbăiere se va ține cont de:

a) estimarea numărului de amatori de scăldat pe care direcția de sănătate publică îl consideră ca fiind mare, în baza tendințelor ultimilor ani, infrastructura și serviciile asigurate sau alte măsuri luate pentru a încuraja scăldatul;

b) informațiile privind calitatea apelor de suprafață primite de la Administrația Națională „Apele Române” (ANAR), prin direcțiile bazinale de apă;

c) sugestii, observații sau reclamații formulate de publicul interesat consultat în acest sens, în conformitate cu art. 36 din Hotărârea Guvernului nr. 546/2008.

Art. 3. — (1) Pentru fiecare apă de îmbăiere identificată și cuprinsă în lista menționată la art. 2, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București stabilesc punctele de monitorizare și determină coordonatele spațiale ale acestora.

(2) Punctul de monitorizare se stabilește de către direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București acolo unde:

a) se estimează cel mai mare număr de utilizatori; sau

b) se prognozează cel mai mare risc de poluare, luând în considerare profilul apei de îmbăiere.

(3) Zona de îmbăiere va avea un număr de puncte de prelevare a probelor de apă care să fie adecvat întinderii țărmului și numărului de utilizatori care se estimează pentru respectivă zonă de îmbăiere.

Art. 4. — Lista apelor de îmbăiere identificate, conținând și punctele de monitorizare stabilite, precum și coordonatele acestora se transmit către Institutul Național de Sănătate Publică până la data de 20 mai a fiecărui an. Totodată, se comunică Institutului Național de Sănătate Publică numărul de amatori de scăldat stabilit de către direcția de sănătate publică ca fiind „mare” pentru zonele de îmbăiere din județul respectiv și din municipiul București.

Art. 5. — Institutul Național de Sănătate Publică informează Ministerul Sănătății asupra listei apelor de îmbăiere, iar acesta o afișează pe pagina web, astfel încât să poată fi consultată de potențialii utilizatori.

Art. 6. — (1) Direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București stabilesc programul calendaristic de monitorizare pentru fiecare zonă de îmbăiere pe care îl transmit către Institutul Național de Sănătate Publică București înainte de începerea sezonului de îmbăiere.

(2) Prelevarea probelor de apă se face într-un termen de maximum 4 zile de la data specificată în programul calendaristic de monitorizare.

(3) Primele probe de monitorizare se iau cu 5—15 zile înainte de începerea sezonului de îmbăiere.

(4) În timpul sezonului de îmbăiere, probele de apă de îmbăiere se prelevează din fiecare punct de monitorizare la fiecare două săptămâni.

Art. 7. — În condițiile în care calitatea apei de îmbăiere a fost corespunzătoare timp de 2 ani consecutiv, probele se pot preleva cu o frecvență mai redusă, adică o dată pe lună, prelevându-se un număr total de minimum 4 probe/sezon de îmbăiere.

Art. 8. — Numărul de probe pe durata unui sezon de îmbăiere poate fi de 3, cu intervalul dintre datele recoltării mai mic de o lună, numai în următoarele circumstanțe speciale:

a) sezon de îmbăiere ce nu depășește 8 săptămâni;

b) zona de îmbăiere este situată într-o regiune supusă unor constrângeri geografice speciale.

Art. 9. — (1) Zona naturală amenajată pentru îmbăiere necesită autorizare sanitară conform Ordinului ministrului sănătății nr. 1.030/2009 privind aprobarea procedurilor de reglementare sanitară pentru proiectele de amplasare, amenajare, construire și pentru funcționarea obiectivelor ce desfășoară activități cu risc pentru starea de sănătate a populației.

(2) Autorizarea sanitară, supravegherea, evaluarea și inspecția sanitară a zonei naturale amenajate și utilizate în scop de îmbăiere se fac în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 88/2004 pentru aprobarea Normelor de supraveghere, inspecție sanitară și control al zonelor naturale utilizate pentru îmbăiere, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — Monitorizarea calității apei de îmbăiere din zone naturale neamenajate, precum și informarea publicului privind calitatea apei de îmbăiere din aceste zone se fac conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 88/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — Până la finele sezonului de îmbăiere 2011, monitorizarea calității apei de îmbăiere se realizează pe baza parametrilor prevăzuți în anexa nr. 1 la Normele de calitate pentru apa din zonele naturale amenajate pentru îmbăiere, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 459/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 12. — (1) Începând cu sezonul de îmbăiere 2012, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București vor asigura monitorizarea parametrilor prevăzuți în coloana A din anexa nr. 1 „Parametrii de calitate” la Hotărârea Guvernului nr. 546/2008, în vederea raportării, realizându-se următoarele echivalări:

a) parametrul *Enterococi intestinali* monitorizat în conformitate cu anexa nr. 1 „Parametrii de calitate” la Hotărârea Guvernului nr. 546/2008 se echivalează cu parametrul *Streptococi fecali* prevăzut la nr. crt. 3 din anexa la Normele de calitate pentru apa din zonele naturale amenajate pentru îmbăiere, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 459/2002, cu modificările ulterioare;

b) parametrul *Escherichia coli* monitorizat în conformitate cu anexa nr. 1 „Parametrii de calitate” la Hotărârea Guvernului nr. 546/2008 se echivalează cu parametrul *Coliformi fecali* prevăzut la nr. crt. 2 din anexa la Normele de calitate pentru apa din zonele naturale amenajate pentru îmbăiere, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 459/2002, cu modificările ulterioare.

(2) Pentru analiza parametrilor microbiologici din cadrul monitorizării se folosesc metodele de referință prevăzute în anexa nr. 1 „Parametrii de calitate” la Hotărârea Guvernului nr. 546/2008.

(3) Reguliile de prelevare a probelor pentru analizele microbiologice sunt cele prevăzute în anexa nr. 5 „Reguli de prelevare a probelor pentru analize microbiologice” la Hotărârea Guvernului nr. 546/2008.

Art. 13. — (1) Probele prelevate în timpul poluărilor pe termen scurt pot să nu fie incluse în setul de date privind calitatea apei de îmbăiere.

(2) În cazul unei poluări pe termen scurt, direcțiile de sănătate publică județene prelevează o probă suplimentară pentru a confirma sfârșitul incidentului; această probă nu trebuie să facă parte din setul de date privind calitatea apei de îmbăiere.

(3) În cazul în care se dovedește necesară înlocuirea unei probe care nu a fost luată în considerare ca urmare a poluării pe termen scurt, se prelevează o (nouă) probă suplimentară după 7 zile de la terminarea poluării pe termen scurt.

Art. 14. — (1) Direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București adoptă în timp util măsuri de management adecvate atunci când, în urma monitorizării, se constată modificări ale calității apei de îmbăiere, atunci când iau

cunoștință de situații de poluare de scurtă durată, în caz de proliferare a cianobacteriilor, a macroalgelor și/sau a fitoplanctonului și ori de câte ori este identificat un risc pentru sănătate sau se estimează că există riscul apariției unor consecințe negative asupra sănătății utilizatorilor.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București asigură informarea publicului care poate merge până la emiterea unei recomandări de restricționare temporară a îmbăierii sau de interdicere a îmbăierii, după caz, în vederea prevenirii expunerii la poluare a amatorilor de scăldat.

Art. 15. — (1) În situația în care ANAR și alte instituții, conform competențelor pe care le au, declară existența unei situații anormale, programul calendaristic de monitorizare derulat poate fi suspendat de către direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, fiind reluat de îndată ce acest lucru este posibil după încetarea situației anormale.

(2) Odată cu reluarea programului de monitorizare se vor preleva noi probe pentru a înlocui probele care lipsesc din cauza situației anormale.

(3) Direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București au obligația de a comunica suspendarea calendarului de monitorizare datorită unei situații anormale în raportarea anuală către Institutul Național de Sănătate Publică.

Art. 16. — Direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, în colaborare cu administrațiile bazinale de apă, elaborează profilul apelor de îmbăiere pentru prima dată până cel târziu la data de 24 martie 2011, în conformitate cu prevederile din anexa nr. 3 „Profilul apelor de îmbăiere” la Hotărârea Guvernului nr. 546/2008. În elaborarea profilului apelor de îmbăiere se utilizează datele de monitorizare și evaluările făcute în conformitate cu prevederile Legii apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, și pe baza metodologiei recomandate de Comisia Europeană.

Art. 17. — (1) Pe baza datelor de monitorizare raportate la sfârșitul sezonului de îmbăiere de către direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, Institutul Național de Sănătate Publică, în colaborare cu ANAR, efectuează:

a) evaluarea anuală a calității fiecărei ape de îmbăiere;

b) clasificarea apelor de îmbăiere, pe baza setului de date, în ape de calitate nesatisfăcătoare, satisfăcătoare, bune sau excelente.

(2) Ministerul Sănătății, în colaborare cu Institutul Național de Sănătate Publică și ANAR, decide dacă setul de date este format din datele privind calitatea apei de îmbăiere din sezonul curent și 3 sezoane precedente (minimum 16 probe pentru un sezon mai mare de 8 săptămâni; minimum 12 probe pentru un sezon mai mic de 8 săptămâni) sau din datele privind calitatea apei de îmbăiere din ultimele 3 sezoane, fără a se lua în considerare rezultatele monitorizării din sezonul curent.

(3) Clasificarea apelor de îmbăiere este făcută de Institutul Național de Sănătate Publică pentru prima dată la sfârșitul sezonului 2015, în conformitate cu dispozițiile din anexa nr. 2 „Proceduri privind evaluarea și clasificarea apelor de îmbăiere” la Hotărârea Guvernului nr. 546/2008.

Art. 18. — Informațiile privind calitatea apei de îmbăiere, rezultate din monitorizare, lista apelor de îmbăiere, precum și alte informații disponibile privind clasificarea curentă a apei de îmbăiere, profilul acesteia, situații de poluare pe termen scurt, recomandările împotriva îmbăierii sau interdicțiile de îmbăiere temporare ori permanente, informații privind natura și durata prognozată a situațiilor anormale etc. sunt oferite publicului direct și prin toate mijloacele de comunicare și tehnologiile corespunzătoare, inclusiv paginile web ale instituțiilor implicate în implementarea prezentei metodologii.

Art. 19. — Direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București raportează Institutului Național de Sănătate Publică, la sfârșitul fiecărui sezon de îmbăiere, până la data de 15 octombrie a anului în curs rezultatele monitorizării pentru fiecare apă de îmbăiere cuprinsă în lista apelor de îmbăiere.

Art. 20. — Institutul Național de Sănătate Publică întocmește anual raportul național privind calitatea apei de îmbăiere, conținând rezultatele monitorizării și evaluării calității apei de îmbăiere, precum și o descriere a principalelor măsuri de management adoptate, pe care îl transmite spre avizare Ministerului Sănătății.

Art. 21. — Ministerul Sănătății comunică Ministerului Mediului și Pădurilor raportul național privind calitatea apei de îmbăiere și transmite raportul Comisiei Europene, până la data de 31 decembrie a fiecărui an.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru aprobarea condițiilor privind redistribuirea personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul unităților sanitare propuse a fi reorganizate în cămine pentru persoane vârstnice, care nu a fost preluat de acestea, în alte unități sanitare

Având în vedere:

— art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 212/2011 pentru aprobarea Programului de interes național „Dezvoltarea rețelei naționale de cămine pentru persoanele vârstnice”;

— Referatul de aprobare al Direcției organizare și politici salariale nr. Cs.A. 3.150/2011,

în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă condițiile privind redistribuirea personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul unităților sanitare propuse a fi reorganizate în cămine pentru persoane vârstnice, care nu a fost preluat de acestea, în alte unități sanitare, în baza criteriilor prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Redistribuirea se realizează în baza opțiunii personale.

(3) În situația în care pentru un post vacant există mai multe opțiuni, redistribuirea se face în ordinea descrescătoare a punctajelor calculate conform anexei nr. 1.

Art. 2. — (1) Managerul unității sanitare propuse a fi reorganizată în cămin pentru persoane vârstnice, cu avizul autorității administrației publice locale, are obligația ca până la data de 30 martie 2011 să depună la direcția de sănătate publică teritorială tabelul nominal cu punctajele calculate conform anexei nr. 1, pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul unității sanitare, împreună cu opțiunea individuală de redistribuire, conform modelului de cerere prevăzut în anexa nr. 2.

(2) Personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare propuse a fi reorganizate depune la managerul unității sanitare până la data de 28 martie 2011 opțiunea de redistribuire potrivit modelului de cerere prevăzut în anexa nr. 2.

(3) Fișa individuală cu punctajul calculat potrivit criteriilor prevăzute în anexa nr. 1 se completează în 3 (trei) exemplare, se semnează de angajat, iar un exemplar se transmite direcției de sănătate publică teritoriale, un exemplar se înmânează angajatului și un exemplar rămâne la unitate.

Art. 3. — (1) Unitățile sanitare și posturile vacante pe categorii de personal și, în cazul medicilor, și pe specialități sunt afișate pe site-ul Ministerului Sănătății.

(2) Până la data de 23 martie 2011, direcțiile de sănătate publică afișează la sediul lor posturile vacante la nivel național, pe categorii de personal și, în cazul medicilor, și pe specialități, pe județe și unități sanitare, și transmit câte un exemplar fiecărei unități sanitare propuse a fi reorganizată în cămin pentru persoane vârstnice.

Art. 4. — Redistribuirea personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar se realizează în unități sanitare de pe raza administrativ-teritorială a județului/municipiului București unde se află unitatea sanitară reorganizată în cămin pentru persoane vârstnice, în termen de 10 zile de la data depunerii tabelului nominal cu punctajele calculate conform anexei nr. 1.

Art. 5. — (1) În intervalul 10—20 aprilie 2011 se realizează redistribuirea în județele limitrofe a personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care nu a fost redistribuit potrivit art. 4, precum și a personalului care nu a fost acceptat de unitățile sanitare unde a fost redistribuit.

(2) Redistribuirea potrivit alin. (1) se realizează în baza opțiunii personale, depusă în zilele de 11 și 12 aprilie 2011 la direcția de sănătate publică pe a cărei rază administrativ-teritorială se află unitatea sanitară solicitată, potrivit cererii al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2, însoțită de fișa de evaluare individuală, și a clasificării realizate la nivelul județului respectiv, care se aprobă prin act administrativ al directorului executiv.

Art. 6. — (1) Începând cu data de 21 aprilie 2011, personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care nu a fost redistribuit potrivit art. 4 și 5 sau nu a fost acceptat de unitățile sanitare unde a fost redistribuit, pe baza opțiunii personale, potrivit cererii al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2, poate fi redistribuit pe posturi vacante în alte județe, cu excepția celor prevăzute la art. 4 și 5.

(2) Redistribuirea potrivit alin. (1) se realizează în baza opțiunii personale, depusă în zilele de 21 și 26 aprilie 2011 la direcția de sănătate publică pe a cărei rază administrativ-teritorială se află unitatea sanitară pentru care optează, însoțită de fișa de evaluare individuală, și a clasificării realizate la nivelul județului respectiv, aprobată prin act administrativ al directorului executiv.

Art. 7. — Clasificarea în baza punctajelor calculate conform anexei nr. 1, întocmită de fiecare unitate sanitară al cărei personal urmează a fi redistribuit, se realizează la nivelul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București și se aprobă prin act administrativ al directorului executiv al direcției de sănătate publică la următoarele date:

a) pe data de 1 aprilie 2011, pentru redistribuirea în același județ cu unitatea sanitară propusă pentru reorganizare în cămin pentru persoane vârstnice;

b) pe data de 13 aprilie 2011, pentru redistribuirea în județe limitrofe;

c) pe data de 27 aprilie 2011, pentru redistribuirea în alte județe, cu excepția celor prevăzute la lit. a) și b).

Art. 8. — Redistribuirea personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar pe unități sanitare și posturi vacante conform art. 1 alin. (2) și (3) se realizează de direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, după cum urmează:

a) în zilele de 4 și 5 aprilie 2011, pentru redistribuirea în același județ cu unitatea sanitară propusă pentru reorganizare în cămin pentru persoane vârstnice;

b) în zilele de 14 și 15 aprilie 2011, pentru redistribuirea în județe limitrofe;

c) în zilele de 28 și 29 aprilie 2011, pentru redistribuirea în alte județe, cu excepția celor prevăzute la lit. a și b).

Art. 9. — La finalizarea redistribuirii, direcția de sănătate publică teritorială comunică fiecărei persoane care a participat la redistribuire unitatea sanitară solicitată, funcția și punctajul individual realizat.

Art. 10. — (1) În termen de o zi de la data finalizării redistribuirii, respectiv în datele de 6 aprilie 2011, 18 aprilie 2011 și 2 mai 2011, personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar se prezintă la unitatea sanitară pentru care a optat.

(2) În termen de 24 de ore, unitatea sanitară pentru care s-a optat are posibilitatea de a-și exprima acceptul sau de a comunica persoanelor care au fost redistribuite imposibilitatea acestuia de a le prelua.

(3) Preluarea persoanelor care au optat pentru o anumită unitate sanitară se face pe funcții și în ordinea descrescătoare a punctajelor individuale realizate.

Art. 11. — (1) Posturile vacante de medici din unitățile sanitare clinice din centrele universitare Iași, Cluj-Napoca, Timișoara, București, Târgu Mureș, Craiova, Oradea, Sibiu, Arad, Brașov, Constanța și Galați nu pot fi ocupate ca urmare a redistribuirii, cu excepția posturilor de medici în specialitatea medicină de urgență, radiologie și imagistică medicală și anestezie și terapie intensivă.

(2) Specialitățile prevăzute ca excepție la alin. (1) se aplică și în cazul medicilor rezidenți pe post.

(3) Pot fi redistribuiți în unități sanitare clinice numai medicii care au fost încadrați într-o unitate sanitară clinică propusă pentru reorganizare în cămin pentru persoane vârstnice.

Art. 12. — Pentru punctaje egale și aceeași opțiune, departajarea se face în funcție de criteriul prevăzut la pct. 1 din anexa nr. 1.

Art. 13. — Direcțiile de sănătate publică au obligația ca în termen de două zile de la finalizarea fiecărei perioade de redistribuire, respectiv până la data de 8 aprilie 2011, 18 aprilie 2011 și 3 mai 2011, să comunice Ministerului Sănătății — Direcția organizare și politici salariale posturile ocupate ca urmare a redistribuirii pe unități sanitare, categorii de personal și, în cazul medicilor, și pe specialități, în vederea actualizării posturilor vacante publicate pe site-ul Ministerului Sănătății.

Art. 14. — În cazul medicilor rezidenți pe post care solicită redistribuire potrivit art. 4—6, în situația în care există mai multe opțiuni pentru același post, are prioritate medicul rezident care are domiciliul stabil în județul respectiv.

Art. 15. — Pentru medicii rezidenți pe post, redistribuirea se confirmă prin ordin al ministrului sănătății, la propunerea direcțiilor de sănătate publică.

Art. 16. — Personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care nu a depus opțiunea la managerul unității în termenul prevăzut la art. 2 alin. (2) poate beneficia de redistribuirea prevăzută la art. 5 și 6 potrivit prezentului ordin.

Art. 17. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 18. — În cazurile soț-soție, dacă există solicitare de redistribuire a ambilor în aceeași unitate sanitară cu paturi/județ, redistribuirea se realizează în funcție de punctajul cel mai mare realizat de unul dintre soți.

Art. 19. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,

Cseke Attila

București, 22 martie 2011.

Nr. 232.

ANEXA Nr. 1

UNITATEA SANITARĂ

Numele și prenumele

Funcția

CRITERII

1. Vechimea în activitate în cadrul unității sanitare care se reorganizează în cămin pentru persoane vârstnice:

1.1. pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, cu excepția medicilor rezidenți pe post:

- până la 5 ani — 10 puncte;
- între 5 și 15 ani — 20 de puncte;
- peste 15 ani — 30 de puncte;

1.2. pentru medicii rezidenți pe post:

- medicii rezidenți anul I și anul II — 5 puncte;
- medicii rezidenți începând cu anul III — 10 puncte.

2. Evaluarea activității profesionale:

2.1. pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, cu excepția medicilor rezidenți pe post, evaluarea activității profesionale pe anul 2010, realizată de șeful de compartiment și aprobată de manager prin acordarea următoarelor calificative:

- foarte bine — 30 de puncte;
- bine — 20 de puncte;
- satisfăcător — 10 puncte;
- nesatisfăcător — 0 puncte;

2.2. pentru medicii rezidenți pe post conform mediei aritmetice calculate de managerul unității angajatoare pe baza notelor acordate în ultimele 12 luni, la încheierea de stagiu, conform carnetului de medic rezident sau adeverinței semnate de îndrumătorul de stagiu:

- între 9 și 10 — 30 de puncte;
- între 7 și 8,99 — 20 de puncte;
- între 6 și 6,99 — 10 puncte;
- sub 6 — 0 puncte.

3. Persoana face parte din familie monoparentală care are în îngrijire copii: 20 de puncte.

TOTAL punctaj: x punctaj

Manager,

.....

Contrasemnează:

Angajat,

.....

CERERE

— model —

Domnule Director executiv,

Subsemnatul(a),, având funcția de
în unitatea sanitară, județul, propusă pentru
reorganizare în cămin pentru persoane vârstnice, în baza prevederilor art. 4 din Hotărârea Guvernului
nr. 212/2011 pentru aprobarea Programului de interes național „Dezvoltarea rețelei naționale de cămine
pentru persoanele vârstnice”, solicit redistribuire la Spitalul/Serviciul de Ambulanță
de pe raza județului dumneavoastră, pe o funcție similară.

Data

Semnătura

Domnului director executiv al Direcției de Sănătate Publică a Județului

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

